

عنوان مقاله:

تبیین الگوی برنامه ریزی عرصه های عمومی شهری با تکیه بر رویکرد برنامه ریزی فرهنگی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حمزه ترکاشوند - دانشجوی ارشد دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه واحد پاوه جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

شهرها چیزی فراتر از مجموعه ای از ساختمان ها و اقتصاد هستند که برای فرهنگ، تاریخ و مردم خود ارزش قایل اند. عرصه های عمومی شهری به عنوان مکان زندگی اجتماعی می تواند زمینه مشترک برای تعاملات، اختلاط و ارتباطات اجتماعی را فراهم آورد و با تاثیر در تفکر و نگرش جمعی زمینه شکل گیری فرهنگ شهری را به وجود آورد. کین مایر در برنامه ریزی عرصه های عمومی شهری، از هماهنگ کردن هنر با سایر اجزاء فرهنگ بومی و زندگی روزمره شهری در دستیابی آزادانه به پهنه گسترده ای از تجارب فرهنگی برای شهروندان و پدید آمدن فضاهای اسفنجی یاد می کند و غیر ملموس به مادی، ملموس و هویت یافته می باشد. شهر به عنوان یک کل و ارزش هایعینی. شهر مظهر تکامل تمدن بشری است که نتیجه تبدیل ارزشها و باورهای دارای اعتبار هنجاری معنوی تاریخی دارای ارزش بینسلی بوده و بستر قدرتمندی- آن در قالب نقاط، پدیده ها یا بناهای میراثی برای توسعه پایدار به ویژه در عصر جهانی شدن و غلبه اقتصاد فرهنگی می باشد. مسئله ای که امروزه عموم مرکز شهرها با آن دست به گریبانند ناهماهنگی ساختار فضایی قدیم با نیازها و مکانی افراد- فعالیتهای امروزی است. در این میان نکته اساسی این است که با عنایت به نیاز اجتماعی جامعه، الگوی احیاء مجدد در فضاهای شهری از نظام های نوین حاکم بر جامعه تبعیت کند تا همخوانی موردنظر بین شرایط مکانی و ظرفیت های اجتماعی برقرار شود فرهنگ همواره برنامه ریزی را از طریق ایدئولوژی، عناصرمذهبی، آیین ها و ... تحت تاثیر قرار داده است و در رشد وتوسعه به سمتمدای زدایی اقتصاد و حفظ ارزش های تاریخی فرهنگی به اقتصاد و فرهنگ توجه دارد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فرهنگی، برنامه ریزی شهری، برنامه ریزی عرصه عمومی شهری، فرهنگ شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524006>

